Laudate Dominum

„Dicsérjétek az Urat!” – Az Üllői Katolikus Egyházközség lapja. XXIV évfolyam 3. szám

Laudate Dominum

Amikor egyházközségünk lelkes tagjai az alapítás izgalmában nevet kerestek e lapnak, nem csupán egy jól csengő latin kifejezést választottak, hanem örökérvényű lelki programot hagytak ránk. „Laudate Dominum" – Dicsérjétek az Urat! Ez a két szó nem egy passzív jelszó, hanem a Szentírás egyik legdinamikusabb felszólítása.

Eredetét keresve a 117. zsoltár (a Vulgata szerint a 116.) kezdősorára bukkanunk: „Laudate Dominum, omnes gentes" – Dicsérjétek az Urat, minden nemzetek! Ez a Biblia legrövidebb, mégis legátfogóbb zsoltára, a liturgia évezredes alapköve. Ott zeng a vesperásokban, a szentségimádások énekeiben. Az alapítók szándéka kristálytiszta volt: tudatosítani, hogy a keresztény ember alapállása a Teremtő dicsőítése.

Ez a felhívás ma is érvényes, hidat verve a zsoltáros éneke, valamint az üllői hétközi- és ünnepnapjaink közé. Arra vagyunk hivatva, hogy Isten dicsérete áthassa a jelenünket: amikor összegyűlünk a templomunkban, amikor megüljük ünnepeinket, vagy amikor otthonainkban, mindennapi munkánkban és életünkben helytállunk. Az igazi dicsőítés ugyanis nem merül ki a szertartásokban; a hiteles, őszinte életünk válik Isten dicséretévé. Ahogy C. S. Lewis oly találóan megfogalmazta a zsoltárokról elmélkedve: „Azért dicsérjük olyan szívesen azt, amiben örömünket leljük, mert a dicséret nem csupán kifejezi, hanem teljessé is teszi az örömöt."

Folyóiratunk minden lapszáma ezt az eredeti hívást visszhangozza. Közösségünk olyan alapja ez, amely – miként őseink megálmodták – ma is egyetlen célt szolgál: Isten dicsőségét. Legyen hát e két szó a mi közös, élő válaszunk!

Virágh József plébános

Az elmúlt időszak eseményeiből

Évadnyitó kóruseste a közösségi házban

A Szent Rita Imacsoport missziója Esztergomban

Egyházközségünk csapata a váci misztériumjátékon

Ifitábor Diósjenőn

Filipsz Jani bácsi

Filipsz Jani bácsi biztos pont egyházközösségünk életében. Minden szentmisén, minden egyházi rendezvényen jelen van, a mai napig kiveszi részét a teendőkből. Szentmisére mindig is járt, állandó helyük a jobb hátsó padsor elején, a Fájdalmas Szűz Anya oltárnál volt, nyugdíjazása óta, immár 30 éve önkéntes szolgálatot teljesít templomunkban.

Nagyapja – Filipsz János – dunántúli sváb faluból való. 1909-ben hírét hallotta, hogy Üllőn, ahol akkoriban közel 7000-en laktak, és a legtöbb család földművelésből élt, kocsit, lovakat tartott, nincs szíjgyártó. Fogta magát, ide költözött, és Üllőn hasznosította a mesterségét. Fia, János szintén bőrrel foglalkozott, cipész lett. 1938-ban, a Felvidék visszakerülésének idején katona volt Kassán, Ungváron, Munkácson. Betegsége miatt leszerelték, de hadi munkával bízták meg. Ő irányította a 11 üllői suszter munkáját, akik a hadsereg számára bakancsot készítettek. Ugyan leszerelték, de mégsem élte túl a háborút. 35 éves volt, mikor Üllőre ért a front, menekülni kellett a faluból. Gyalogosan, ő éppen talicskát tolva ment a menekülőkkel Rávágy felé. A Berkes utca végén érte őket az aknatámadás, amelynek során életét vesztette, János kisfia is megsérült. Két hónappal később, mikor a család visszatért a menekülés után, kihantolták a septiben elföldelt holttestét, és a temetőben eltemették 1945. január 17-én, éppen fia 8. születésnapján.

Bérmálkozás 1948

A mi Jani bácsink 1937-ben született. A legendás üllői orvos, Lengyel doktor az István Kórházba küldette a mentőt a vajúdó édesanyával. De a kis Jánoska türelmetlen volt, út közben megindult a szülés, és a Fradi pályánál világra jött. No, ebből a gyerekből Fradi szurkoló lesz, mondták a mentősök. Hát igazuk lett. A háború után a megárvult fiút édesanyja beadta Újpesten a Karmeliták kollégiumába, ott járt 3 évet. A rend feloszlatása után a 8. osztályt Üllőn végezte. Aztán Csepelen járt gépipari technikumba, kitanulta az esztergályos szakmát, amit nagy odaadással művelt később munkás éveiben. Sokáig Kispesten, a Vörös Csillag (anno Hoffer) traktorgyárban és Angyalföldön, a Gépszakmai Ipari Szövetkezetben dolgozott, majd Üllőn, a Tsz melléküzemágban, az állomás melletti malom épületében esztergált nyugdíjazásáig. Az utolsó években brigádvezető volt, 15-20 ember munkáját irányította. Fiatal éveiben szeretett focizni, az üllői csapatban jobbszélsőt játszott. Önszorgalomból megtanult tangóharmonikázni. Összeálltak páran haverok, és muzsikáltak kedvükre, bár műsorokat, koncerteket, lakodalmi zenélést nem vállaltak. Viszont focimeccsekre vitte magával a hangszert, és vonaton, teherautón szívesen játszott csapattársainak.

1959-ben, Mária napon házasodtak össze Vincze Marikával, akinek néhány éve bekövetkezett haláláig hűséges, szerető társa volt. A lagziban a legendás üllői cigányzenész, Suta Ferkó és bandája muzsikált hagyományos hangszereken, szót a hegedű, a brácsa, a nagybőgő és a cimbalom. Két gyermekük született. 1960-ban Gabriella, 1970-ben János, aki immár 5. generáció során viseli a családi és a keresztnevet.

Nyugdíjba vonulása idején Lipót atya kérte, hogy legyen tagja az egyháztanácsnak. Szívesen vállalta a megbízatást, ami főleg munkát jelentett a templomban, a templomkertben, a plébánián és a temetőben. Ezt készségesen csinálta, míg felesége, Marika a terítők mosását, vasalását végezte. Béki Gizike halála után ő lett az első számú sekrestyés. Egy időben még Boda Kati néni és Kiss Béla is besegített a munkába. Feladata ma is a templom nyitása, zárása, a miseruhák kikészítése a direktórium (előírás) alapján, a kehely, az ostya, a misebor, a víz elhelyezése. Nem szokott hibázni, ezeket még a karmelitáktól pontosan eltanulta. Pénzügyeket is intéz: fogadja az adományokat, miserendeléseket vesz fel, számolja a perselypénzt. Misebort a mindenkori pap hoz magával, ő ezt csak figyelemmel kíséri, soha nem iszik belőle. Bár gyerekkorában, mikor ministrált, Alexy Rezső idején, mikor leküldték a plébánia pincéjébe, hogy hozzon a csatos üvegbe bort, egyszer megkóstolta. Az elmúlt években Kovácsné Tündikével közösen végzi a munkát, aki egyre inkább átveszi a feladatkörét.

20 évvel ezelőtt Szentkúton

Szeretett templomunk oltára előtt napjainkban

Jani bácsi három évtizede végzi önkéntesen, megbízhatóan, egyetlen fillér fizetség nélkül a templom szolgálatát. Ki lehet számolni, hány munkaórát jelent ez? Mikor '44-ben a talicskát toló édesapja mellett volt, és ő életben maradt, úgy gondolta, Istennek még terve van vele. És ez a terv működik egy szép, hosszú életen át. Hálával és köszönettel tartozunk neki, és kívánjuk, hogy erőben, egészségben ünnepelhesse 90. születésnapját 2027. január 17-én, és a Jóisten kegyelmében még sokáig örülhessünk áldott életének.

Laza István

Ezer éves a Váci Egyházmegye

A Váci Egyházmegye idén ünnepli fennállásának ezeréves évfordulóját, amelynek alkalmából 2026. szeptember 19-én Vácott rendezték meg az „Együtt építjük!” jubileumi napot.

A Váci Egyházmegye alapítása a történeti hagyomány szerint Szent István királyhoz kötődik. A szent király ugyanis a fejedelmi törzs dunántúli szállásterületének lelki gondozásával a veszprémi püspökséget bízta meg. Hazánk keleti részén (Bihar, Eger, Erdély) szintén van tudomásunk püspökségek alapításáról. Ezért lehetetlennek tartják, hogy a király ne gondoskodott volna a Duna-Tisza közén élő törzsekről. A garamszentbenedeki apátság 1075-ben kelt alapítóleveléből kitűnik, hogy a váci egyházmegyének ekkor már pontos határai voltak. Északon Nógrád, délen Solt, kelet-nyugati irányban a Tisza és a Duna, de Csongrádnál átlépte a Tiszát. Székesegyházának védasszonya a Boldogságos Szűz. Mivel nem maradt fenn az egyházmegye alapításáról oklevél, ezért az alapítás évét sem tudjuk megmondani. Első püspökünk neve is a feledés homályába veszett.

Főpróbára készülve

Szent István, az egyházmegye alapítója

A püspökség alapításának és kialakulásának évtizedeiben, az Ipoly kisnógrádi vízválasztójától délre, a Duna vonalához igazodva fejedelmi szállásbirtokból és annak gyarapításából kialakult királyi és hercegi uradalmak és a nógrádi várbirtok terült el. Maga Vác is a nógrádi várbirtok területéhez tartozott. A püspökség is ennek védelme alatt kezdte el működését. Kézai krónikájának alapján állíthatjuk, hogy az egyházmegye központjának kiépítése I. Géza király nevéhez fűződik. I. Géza király a mogyoródi csata emlékére kezdte meg a váci székesegyház építését. A templom titulusa Kisboldogasszony (Szűz Mária születésnapja) volt. Erre abból következtetünk, hogy a középkorban az egyházmegyei zsinatokat a templom védőszentjének ünnepén szokták tartani. Arra pedig adatunk van, hogy 1193-tól (Kisboldogasszony napján) a váci egyházmegyében zsinatot tartottak. Ebben a székesegyházban temették el I. Géza királyt 1077-ben. Az egyházmegye központjának teljes kiépítése csak Szent László király idejében fejeződött be. Ekkor már biztosan létezhetett a váci káptalan is, mely utóbb hiteles hely lett. 1135–39-ben már ítélkező hely. Kiadványait 1227-től ismerjük. A váci püspöki szék a kisebb jövedelmű püspökségek közé tartozott.

Aranykor Migazzi Kristóf püspök idején

Az alapítás ezredik évfordulóját nagyszabású, különleges ünnepi előadással ünnepeltük. A székesegyház előtt felépített színpadon több mint 500 önkéntes színjátszó segítségével 14 jelenetben mutatták be egyházmegyénk történetét, korhű jelmezekben. Az előadásban közreműködők több mint 25 egyházi közösségből, településről érkeztek. A történeti játékban drámai jelenetek, ünnepi egyházi pillanatok idézték fel az egyházmegye történetét Szent István alapításától kezdve, a Migazzi Kristóf püspök fémjelezte aranykoron át, a XX. század vészterhes időszakáig. Az előadást írta és rendezte: Meskó Zsolt.

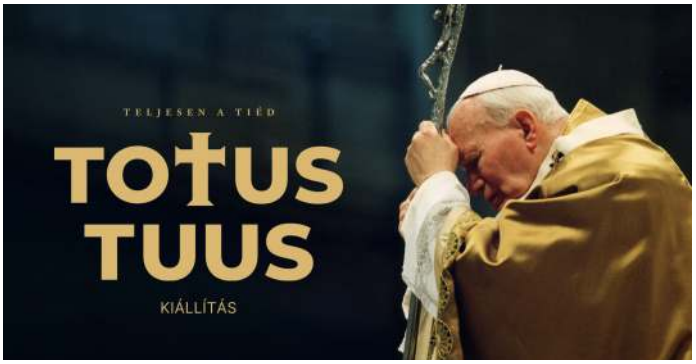

Finálé

Az előadásban részt vett az üllői egyházközség is. Név szerint: Mészáros Olivér és Mészáros Anikó csoportvezetők, öltöztetők: Galacz József, Mészáros Dorottya, Nagy Orsolya. Szereplők: Antonovics Ádám, Antonovics Erika, Herédi László, Nagy Erika, Nagy Károly, Vida Bernadett, Zentai István. Köszönjük, hogy Együtt építettük! Nagy élmény volt! Mindent Isten nagyobb dicsőségére! Építsük Együtt tovább!

Zentai István

Totus Tuus – Teljesen a Tiéd! Egy kiállítás margójára

Fél éven keresztül, 2026. március 23. és szeptember 27. között volt látogatható Székesfehérváron a Szent II. János Pál pápa életét, személyét feldolgozó kiállítás. Megnyitására nem véletlenül került sor március 23-án, ugyanis ez hivatalosan a Lengyel–Magyar Barátság Napja, amely hangsúlyozza azt a különleges történelmi, kulturális és lelki kapcsolatot, amely évszázadok óta összeköti a két nemzetet. Szent II. János Pál személye e kapcsolat egyik legfontosabb jelképe, aki egész szolgálatával a közép-európai népek összetartozását, a szabadságot, a békét és az emberi méltóságot hirdette.

A tárlat annak a pápának állított emléket, aki a kereszténység történetében a második olyan egyházi vezető volt, aki nem Itáliában született, és az első és máig egyetlen, aki Közép-Kelet Európából érkezve foglalta el

Szent Péter trónját. A nagy, nemzetközi összefogás eredményeként létrejött, 1800 négyzetméteren, 18 teremben rendezett grandiózus tárlat célja volt bemutatni egy különleges embert, aki viszonyítási pontként szolgálhat.

„Rendkívül gyorsan változó világban élünk! Közép-Kelet Európában Karol Wojtyła, a későbbi Szent II. János Pál pápa egy olyan kiemelkedő személyiség volt, aki példát adhat nekünk emberségből, a világ megváltoztatásának a képességéből." – fogalmazott a kiállítás egyik kurátora. Jelentős mennyiségben érkeztek tárgyak és dokumentumok Lengyelországból, amelyek most hagyták el először Szent II. János Pál pápa szülőházáját. A nemzetközi együttműködés bizonyítéka, hogy a kiállítás társkurátora Katarzyna Korzeniowska, a krakkói Szent II. János Pál pápa Múzeum igazgatója volt. A tárgyegyüttes különleges lehetőséget biztosított arra, hogy az érdeklődők mélyebb betekintést nyerjenek a néhai Szentatya életébe, és közelebb kerüljenek nyitott, karizmatikus, sportos és mélyen imádságos személyiségéhez.

A kiállítás első termeiben a résztvevők megismerhették a pápa gyermek- és fiatalkori éveit, a szülővárosában, Wadowice-ben, majd Krakkóban töltött időszakát. Láthattak több családi fotót, köztük az egyetlen olyan ismert képet is, melyen a Szentatya az édesanyjával szerepel. Volt a tárgyak között egy különleges rongylabda, továbbá egy skapuláré, melyet a pápa négy évtizeden keresztül hordott. Karol Wojtyła 9 éves volt, amikor elvesztette az édesanyját, nem sokkal ezután találkozott a TOTUS TUUS! kifejezéssel, Mária oltalmazó szavaival, melyek alapjaiban befolyásolták az életútját. Fiatalemberként bekapcsolódott a pezsgő krakkói kulturális életbe, verseket, színdarabokat írt, színészként játszott, azonban 1939 őszén a német megszállás mindennek véget vetett. Wojtyła egy kőbányába, majd egy vegyi üzembe ment dolgozni, de fontos volt számára, hogy mindvégig Krakkóban, illetve a város környékén maradjon és erősítse a krakkóiakat. Egészen 58 éves koráig, pápává választásáig élt és szolgált Krakkóban.

Nagyon szerette a természetet, ahol pihenésre, feltöltődésre talált, sokszor vezetett is fiatalokból álló túracsoportokat. A kiállításon bemutatták egykori, „Kavics" névre keresztelt kajakját és túraruháit is. A világ különböző pontjairól érkezett relikviák között látható volt többek között a pápamobil és a papi, püspöki, bíborosi és pápai reverendái is. Összességében több száz – köztük eddig nem, illetve ritkán bemutatott – fotón lehetett végigkövetni a Szentatya életét a wadowicei gyermekévektől kezdve a pápai időszakig. Emellett Közép-Európa egyik leghíresebb felszentelt kegyszobrának, a Csíksomlyói Madonna hiteles másolata, továbbá félszáz kortárs művészeti alkotás is látható volt a tárlaton. A rendezők külön kitértek a Szentatya magyarországi apostoli látogatásaira (1991. és 1996.).

A látogatói élményt a kiállításhoz komponált, illetve a tematikus terekhez illesztett zenei világ, valamint különleges illatok gazdagították. A kiállító helytől pár méterre található Damniczki cukrászdában pedig az érdeklődők megkóstolhatták a pápa híres, szülővárosából, Wadowicéből ismert krémesét is. A kiállítás példátlan sikert ért el, amely a látogatók számában is megmutatkozott. Számos érdeklődő csoport érkezett külföldről, kiemelten Lengyelországból. A lengyel és magyar intézmények összefogásával megvalósult kiállítás nem csupán egy rendkívüli életutat mutatott be, hanem a két nemzet közös értékeit és történelmi sorsközösségét is.

A Totus Tuus egyszerre kínált történelmi, művészeti és spirituális utazást, amely arra hívta a látogatókat, hogy találkozzanak egy olyan ember örökségével, aki hitet, reményt és irányt mutatott az emberek millióinak szerte a világon.

Bali János

A kereszténység kétezer éve

IX. rész: Megosztott és ostromlott civilizációk – a világ 926-ban

A kereszténység 2000 éve létezik, és hosszú ideje a legnépesebb vallás a Földön. Többrészes írásunkban azt tekintjük át, hogyan változott a világ és benne a kereszténység ezalatt a két évezred alatt.

A X. század elején úgy tűnt, hogy megismétlődik az, ami 500 évvel korábban, a Római Birodalom bukása idején, a népvándorlás korában történt. A kora középkor nagy birodalmai felbomlottak, a helyükön rövid életű államok jöttek létre, amelyek egymással is folyamatosan harcban álltak, miközben barbár népek zsákmányszerző portyái pusztították területüket és lakosságukat. A történelem mégsem ismételte önmagát, mert a szétesett birodalmak közös vallást, hasonló kultúrát és ezzel az összetartozás érzését hagyták maguk után. A X. század elejének zűrzavarából egymástól elkülönülő civilizációk emelkedtek ki, amelyek egy-egy világvalláshoz kötődtek. A Frank Birodalom romjai között Európa nyugati felén virágzásnak indult a katolikus kereszténység. Európa keleti felén a meggyengült Bizánci Birodalom a szláv népek többségének megtérítésével az ortodox kereszténység központja maradt. A felbomló Abbászida Kalifátus helyén, az Észak-Afrikától Közép-Ázsiáig terjedő hatalmas terülten virágzott az iszlám vallás és kultúra. A fejlett, de mindig is sok államra oszló Indiában a hinduizmus fokozatosan háttérbe szorította a buddhizmust, és összekötő kapocs maradt a sokféle nép és az egymással marakodó dinasztiák között. Kína a Tang-dinasztia bukása után zűrzavaros időszakot élt át, amit az Öt dinasztia korának neveznek: a nomád népek, mint az ujgurok és a kitajok elvágták Kínát a nyugatra fekvő területektől, emiatt a kínai kultúra befelé fordult, az indiai eredetű buddhizmus helyére a hagyományos konfucianizmus lépett, amelybe beépültek a taoizmus és a buddhizmus tanításai.

926-ban a száz évvel korábban még egységes Frank Birodalom már csak nevében létezett. Előbb Nagy Károly császár unokái három részre osztották, majd a három utódállam is tovább bomlott. Nagy Károly leszármazottai, a Karolingok sem uralkodtak már. A Keleti Frank Királyságban, amit egyre inkább Németországnak neveztek, 911-ben halt meg az utolsó Karoling, IV. (Gyermek) Lajos. A királyság addigra már négy hercegségre bomlott: Svábföldre, Frankföldre, Szászországra és Bajorországra. 919-től I. (Madarász) Henrik volt a király, de tényleges hatalma neki is csak a saját hercegségében, Szászországban volt. A Nyugati Frank Királyság, amit egyre inkább Franciaországnak neveztek, a hűbériség miatt még inkább szétaprózódott: örökletes hercegségek és grófságok alakultak ki, mint Aquitania, Burgundia, Provence, Bretagne, Anjou, Toulouse és Flandria. A Karoling királyt, III. (Együgyű) Károlyt 922-ben a saját hűbéresei fosztották meg a trónjától, és I. Róbertet, Párizs grófját választották meg királynak. A következő évben I. Róbert legyőzte

Együgyű Károlyt, akit utána fogságba vetettek és ott is halt meg. I. Róbert elesett a győztes csatában, de 987-ben az unokáját, Capet Hugót is királlyá választották, és attól kezdve minden francia király az ő leszármazottja volt. Itáliában az anyja révén Karoling származású I. Berengár királyt szintén 923-ban győzték le, majd gyilkolták meg elégedetlen hűbéresei és az általuk Itália trónjára meghívott burgund király. Ezután az addigi is megosztott Itáliában végleg megszűnt minden központi hatalom.

A szétaprózódott, trónharcokkal sújtott Európában a katolikus egyház biztosította az egységet és a stabilitást. A X. századra a kontinens Elbától nyugatra fekvő részén, néhány zsidó közösséget leszámítva, mindenki keresztény lett. Az emberek mindennapjait és gondolkodását, teljes életét a születéstől és keresztségtől a halálig és temetésig az egyház szabályozta. Városok még alig voltak, az önellátó uradalmakban élő parasztok életére sokkal nagyobb hatással volt a papjuk és az egyház, mint a távoli uralkodó. A IX. században az uradalmak lakosságának még 10-15%-a rabszolga volt, és a X. század elején még virágzott a rabszolgakereskedelem. A pogány szlávok közül elhurcolt rabszolgákat – innen ered az angol nyelv slave és a francia nyelv esclave szava a rabszolgára – Prága és Kijev, Velence és az eunuchok „előállításáról" híres Verdun rabszolgapiacain adták tovább, hogy onnan százezer számra szállítsák délre Konstantinápolyba és a muszlim nagyvárosokba, Córdobába és Bagdadba. A katolikus egyház tiltakozása miatt azonban a XI. századra eltűnt a rabszolgaság Európából, és a szláv rabszolgakereskedelem is megszűnt, miután a szlávok is felvették a kereszténységet.

Egy viking hajó rekonstrukciója a szerzővel a normandiai Bayeux-ben

A rabszolgakereskedelemben élen járt az a három nép, amely a IX. századtól kezdve zsákmányszerző hadjáratok sorát vezette Európába: a vikingek, az arabok és a magyarok. Az észak-európai vikingek nagytermetű, kalandvágyó, pogány harcosok voltak, akik hosszúhajóikon átkeltek a tengeren, felhajóztak a folyókon, kirabolták a tengerparti és a folyópart városokat, foglyokat ejtettek és eladtak őket rabszolgának. Első feljegyzett támadásuk 793-ban volt az angliai Lindisfarne kolostora ellen, majd a 840-es évektől rendszeresen megjelentek a francia, az angol és az ír partokon. 845-ben, majd 885-886-ban is megostromolták Párizst, és mindkétszer csak nagy hadisarc kifizetésével sikerült távozásra bírni őket. 911-ben Párizs grófja, I. Róbert, a későbbi francia király vereséget mért rájuk, ezután a vikingek vezetője, Rolló megkeresztelkedett, hűbéresküt tett Együgyű Károly királynak, cserébe megkapta a Szajna torkolatvidékét: így jött létre Normandia. Az ott letelepedet, elfranciásodott vikingek, a normannok ezután már maguk védték meg a francia partokat egykori társaikkal szemben.

Angliában 865-ben szállt partra a dán vikingekből álló Nagy Pogány Hadsereg, hogy meghódítsa az angolszász királyságokat. Csak 878-ban tudta megállítani őket Wessex királya, Nagy Alfréd, de az ország keleti része viking uralom alá került: ez lett a Danelaw, a dán törvény földje. Nagy Alfréd fia, I. Edward és unokája, Æthelstan folytatta a vikingek elleni harcot, ami végül egész Danelaw elfoglalásával és a korábban önálló angolszász királyságok egyesítésével ért véget. Æthelstan 927-ben felvette az „egész Britannia királya" címet, ezzel megteremtette az Angol Királyságot.

A vikingek nyugat felé 874-ben eljutottak a lakatlan Izlandra, ahol megtelepedtek, kelet felé pedig átkeltek a Balti-tengeren, felhajóztak a folyókon, hajóikat áthúzták a Dnyeperre és a Volgára, amelyeken lehajóztak a Fekete-tengerre és a Kaszpi-tengerre. A vikingek, akiket ott varég, vagy rusz névvel illettek, prémadót és rabszolgákat szedtek kelet-európai erdőkben élő szláv törzsektől, és fokozatosan beolvadtak a meghódított szlávokba. Első, a legendák ködébe vesző vezérük, Rurik 862-ben elfoglalta Novgorodot, majd utóda, Oleg 882-ben Kijevet is, és oda tette át székhelyét. Ezzel létrejött a Kijevi Rusz, a mai Oroszország őse, ahol egészen 1598-ig Rurik leszármazottjai, a Rurik-ház fejedelmei uralkodtak. A varégok már 860-ban megostromolták Konstantinápolyt, majd 911-ben – Normandia létrejöttének évében – Oleg számukra kedvező kereskedelmi szerződés aláírására kényszerítette a bizánci császárt.

Még zajlottak a viking rablóhadjáratok Európa tengerpartjain és folyói mentén, amikor a nomád magyarok 895-ben keletről beköltöztek a Kárpát-medencébe, és őseink elkezdték kalandozásoknak nevezett zsákmányszerző hadjárataikat. Ezekben a hadjáratokban gyorsan mozgó, könnyűlovas seregek vettek részt, szinte mindig egy nyugati, keresztény uralkodó szövetségeseként, annak ellenségei ellen. Az első hadjáratot 899-ben Arnulf császár és keleti frank király szövetségeseként Észak-Itáliába vezették, ahol a Brenta folyónál legyőzték I. Berengár itáliai királyt. A következő években Bajorországot és Szászországot támadták, amire válaszul 907-ben nagy bajor ellentámadás indult Gyermek Lajos keleti frank király névleges vezetése alatt. A pozsonyi csatában a magyarok megsemmisítő győzelmet arattak a bajorok felett, ezzel nemcsak a honfoglalás során megszerzett új hazát védték meg, hanem Németország is megnyílt a magyar támadások előtt. A következő években feldúlták Sváb- és Frankföldet, ahol sok foglyot ejtettek. 911-ben első ízben keltek át a Rajnán, majd szövetséget kötöttek az ellenük több győzelmet arató Arnulf bajor herceggel, aki ezután átengedte földjén a magyar csapatokat. 921-922-ben Itáliát dúlták végig, ezúttal I. Berengár szövetségeseiként. 924-ben Itálián át egészen Dél-Franciaországig jutottak, míg egy másik seregük vezére Szászországban Madarász Henrik német király fogságába esett, aki a szabadon bocsátása fejében 9 évi békét kért a magyaroktól – ennek lejárta után, 933-ban majd nagy győzelmet arat a magyarok felett a merseburgi csatában. 926-ban a magyarok Svábföldön és Franciaországon át egészen a tengerig jutottak, közben a híres Sankt Gallen-i kolostort is kifosztották, amiről egy Heribald nevű, félkegyelmű szerzetesnek köszönhetően, aki ottmaradt a kolostorban a magyarok érkezése után is, az 1100 évvel ezelőtti világ és a kalandozások korának legszínesebb leírása maradt ránk.

Bán Róbert

Isten kincskeresői - Ifitábor Diósjenőn

Augusztus 21–24. között az üllői ifisekkel Diósjenőre látogattunk táborozni. Felemelő és lelkiekben gazdag 4 napot töltöttünk el a gyerekekkel, amely során a fő lelki ívet Isten tulajdonságainak megismerése, és az Ő személyéhez való közelebb kerülés adta. A tábor kerettörténetét a „görög istenek” témakörre húztuk fel, rajtuk keresztül próbáltuk meg bemutatni, milyen csodálatos, hogy nekünk egy Istenünk van, akiben minden jó tulajdonság találkozik, és bármikor segítségül hívhatjuk, szólhatunk Hozzá.

Az első nap a sporté volt a fő szerep, métáztunk, illetve focibajnokságot rendeztünk, majd kiscsoportokra osztottuk a gyerekeket. Kézműveskedtek, csapatzászlókat készítettek, valamint – ahogy később a tábor egész folyamán – ezekben a csapatokban végeztek különböző feladatokat.

A második nap túrába épített akadályversenyen vettek részt a gyerekek, ahol különböző nyereményeket nyerhettek.

Harmadik nap a Bánki-tóhoz látogattunk el a reggeli szentmisét követően, majd az estét dicsőítő szentségimádással zártuk, melyet Kovács Sándor akolitus testvér vezetett. A Szentségimádás során felcsendültek a legszebb gitáros dicsőítő énekek, frissen alakult zenész és énekes csapatunk szolgálatának köszönhetően.

Az utolsó napunkat táborzáró szentmisével koronáztuk meg, amelyet Varga Tamás atya celebrált, akinek hálás köszönetünket szeretnénk kifejezni, hogy ellátogatott hozzánk. Minden este volt tábortűz, amelyet játékokkal és énekekkel színesítettünk és imával zártunk. Ezen kívül minden napba csempésztünk lelki blokkokat is, ahol a gyerekek korosztályos csapatokban beszélgethettek, irányított kérdések segítségével követhették a lelki ívet velünk, vezetőkkel együtt.

A tábor fő szervezőjeként hálával és szeretettel tekintek vissza erre a 4 napra, és örömmel mondhatom a többi segítő nevében is, hogy mi is közelebb kerültünk az Úrhoz az együtt töltött idő által.

Fazekas-Szűcs Ágnes

Lelki kincsünk: a Világosság Olvasó

2002. október 16-án Szent II. János Pál pápa "Rosarium Virginis Mariae" című apostoli levelével elrendelte, hogy a hagyományos tizenöt titkon kívül a rózsafüzér imádkozása foglaljon magába még öt titkot, amelyet "mysteria luminosa", azaz a "világosság titkai" néven jelölt meg. Ezek a "fényes" titkok az Úr Jézus nyilvános életének öt fő mozzanatára utalnak, mélységük még nagyobb lelki nyereséget jelentenek az imádkozók számára.

Talán nem mindenki tudja, hogy egyházközségünkben működik Rózsafüzér Társulat, amelynek tagjai külön-külön, beosztás alapján váltva imádkozzák naponta a tizedeket, kiegészítve egymás imádságait. Nemrégen azonban páran elkezdtük közösen is imádkozni a rózsafüzért csütörtök esténként, elsősorban betegeinkért ajánlva fel fohászainkat, és kérve számukra a Szűzanya közbenjárását. Különösen kedves számunkra a Világosság Olvasó, amely meggyőződésünk szerint az isteni kegyelem hathatós közvetítője.

Az első fénnyel teli titok: "Jézus, aki a Jordán vizében megkeresztelkedett". Ámbár Krisztus Urunk abszolút bűn nélküli volt, ragaszkodott a vízbe merüléshez azért, hogy példát adjon a bűnösöknek. A szavak, amelyeket akkor Keresztelő Jánosnak mondott, az első nyilvánosan elhangzott szavai voltak, és összefüggenek utolsó földi szavaival, amelyekkel parancsot adott, hogy tanítványai kereszteljenek meg minden embert, hogy elnyerjék a fénylő életet.

A második titok: "Jézus, aki a kánai menyegzőn kinyilvánította isteni erejét". A csoda Mária kérésére jött létre, így ez összefüggésbe került minden csodák legnagyobbikával, Isten egyszülött Fiának születésével, aki fényt hozott a sötét világra. Ő magára vette az emberi testet Mária közreműködésével, így hát közbenjárót, pártfogót kaptunk mi is a Mennyei Atyától a Szűzanya személyében! Közreműködő volt a Fiúisten születésnél, az első csodánál, és ott volt a kereszt alatt, ahol Jézus rábízott minket.

A harmadik titok: "Jézus, aki meghirdette Isten országát". Az Úr bejárta egész Galileát, és hirdette Isten országának elérkezését, azt a fényt, amely azoknak a szívét árasztja el, akik készek figyelni a nem emberi szavakra, melyek az örömhírt mondják el.

A negyedik fénnyel teli titok: "Jézus, aki a Tábor hegyén megmutatta isteni dicsőségét". Sohasem volt ragyogóbb jelenet, mint amikor Péter, Jakab és János a hegyen láthatták, amint Jézus elváltozott. Mi is úgy tudunk megpróbáltatásainkban erősek lenni, ha szemünket Jézus ragyogó dicsőségére szegezzük.

És az ötödik titok: "Jézus, aki az Eucharisztiában nekünk adta önmagát." Az oltáriszentség fényes titok, olyan táplálék, amely a földi gondok és a halál sötétsége felett Isten fényében ragyogó örök életet biztosít nekünk.

Szeretettel ajánlom a kedves olvasók figyelmébe ezt a csodás, szemlélődést segítő imádságot, akár egyénileg, akár csütörtök esténként közösségben.

Mezei Zsófia

Gyalogos zarándoklat Máriabesnyőre tizedik alkalommal

Augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén ismét útra keltünk, hogy együtt tegyük meg a zarándokutat Üllőtől Máriabesnyőig. Idén különleges alkalom volt ez számunkra, hiszen tizedik alkalommal indultunk el közösen a Szűzanya kegyhelyére.

Tíz évvel ezelőtt úgy gondoltuk, milyen jó lenne gyalogos zarándokként ünnepelni Szűz Mária mennybevételének napját. Mint akkor megtudtuk, 40 éve volt utoljára gyalogos zarándoklat Üllőről Máriabesnyőre. Csodálattal hallgattuk, hogy a régiek gyalogosan, szekerekkel, útközben a környező településsekkel találkozva tették meg útjukat. Fellelkesedve, egy maroknyi csapattal, 2017-ben először tettük meg gyalogos zarándokutunkat. Azóta évről évre meglátogatjuk a Boldogságos Szűz Mária kegyhelyét. Egyre több testvérünk tart velünk, vagy akik korábban el is jöttek, nagyrészt azért nem jönnek, mert egészségi állapotuk már nem engedi vagy akadályoztatva vannak ebben. Hiszen szívünkben a vágy, hogy így nyilvánítsuk ki Isten, és Szűz Mária iránti szeretetünket, azaz tegyünk valami szépet, áldozatosat Istenért.

A zarándoklat alapja a minden emberben meglévő vágy olyan helyek után, ahol a természetfölötti világgal közvetlenebbül találkozhat. Persze nem csak az úti cél a fontos, hanem hangsúlyos a testet, lelket egyaránt erősítő odavezető út is, hiszen a fizikai képességeinket is próbára teszi, és egyben közösségi élmény is. Megosztjuk egymással gondjainkat, gondolatainkat, de vezekelhetünk, bűnbánatot gyakorolhatunk, és felajánlhatjuk utunkat valamilyen fontos célért.

Mi az idei esztendőben is kora reggel indultunk, talán még nem tudtuk, milyen hosszú és szép nap vár ránk, de a közös imádság, az énekek és a jókedv hamar összekovácsolt bennünket. Útközben minden lépésnek jelentősége lett. Vittük magunkkal saját és mások nehézségeit és kéréseit, hogy megérkezve Máriához hathatós segítségét kérjünk. Erőpróba a testnek és a léleknek. Nagyboldogasszony ünnepén különösen is megtapasztalhattuk, hogy Mária nemcsak célként vár bennünket Máriabesnyőn, hanem egész utunkon velünk van. Ő mutat utat Jézus felé és arra tanít bennünket, hogy bizalommal induljunk el akkor is, amikor az út nehéznek tűnik. Amikor megérkeztünk Máriabesnyőre, fáradtan, de hálás szívvel tekinthettünk vissza a megtett útra. A tizedik zarándoklat nem csupán egy szép hagyomány jubileuma volt, hanem annak megtapasztalása is, hogy együtt, hittel és szeretettel messzebbre jutunk. Idén egy bátor kis csapat haza is gyalog jött. Ők megtapasztalták, hogy ha test vagy a lélek elfárad is, az Istenbe vetett hit erőt ad a folytatáshoz.

Hálát adunk mindazokért, akik az elmúlt tíz alkalommal velünk tartottak, segítették a zarándoklatot, imádkoztak értünk. A Mindenható Isten adjon számunkra hitet és erőt a folytatáshoz!

Mészáros Anikó és Olivér

Egyházközségi hírek

Október 31-én, szombaton 17.30 órakor lesz Igeliturgia.

November 1-én (vasárnap), Mindenszentek ünnepén 9.30 órakor lesz szentmise, 14 órakor litánia a temetőben, előtte sírszentelésre is van lehetőség.

November 2-án (hétfőn), halottak napján 17:30 órakor lesz szentmise.

Adventben hétfői és szerdai napokon Üllőn, keddi és csütörtöki napokon Gyömrőn 6 órakor kezdődnek a rorate szentmisék.

Advent idején tartósélelmiszer gyűjtés lesz a rászoruló üllői családok javára.

Zentai István vezetésével és fiataljaink segítségével megkezdődött a temető sírhelyeinek regisztrációja

Az orgona felújításához, bővítéséhez tisztelettel kérjük támogatásukat!

A síp méretétől függően: 20.000 Ft – 15.000 Ft – 10.000 Ft – 8.000 Ft – 5.000 Ft vagy 3.000 Ft-ért lehet örökbefogadni sípokat!

Aki szeretne ebben részt venni, kérjük, jelentkezzen irodai időben Vargáné Maja plébániai irodavezetőnél, a közösségi ház kistermében.
Előre is köszönjük!

A félkész orgona

Szentmisék rendje:
Hétfőn 18:00, szerda reggel 7:30
szombat este vigilia 17:30, vasárnap reggel 9:30

Irodai idő:
hétfő és péntek 16:00-18:00 a közösségi házban.

Kérjük az esedékes egyházi adó befizetését (keresőknek 10.000 Ft, nyugdíjasoknak 5.000 Ft)!

Laudate Dominum
Az Üllői Katolikus Egyházközség lapja
XXIV. évfolyam 2. szám

Felelős kiadó: Virágh József plébános
Szerkesztők: Mezei Zsófia, Laza István, Fazekas-Szűcs Péter
Munkatársak: Bali János, Bán Róbert, Laza István, Mezei Zsófia, Mészáros Anikó, Mészáros Olivér, Zentai István
Szerkesztőség: 2225 Üllő, Templom tér 4. tel.: 06-20-912-6186